

כד א מיי פ"ח מלכות
סוכה סוכה ח סמך
ענין מד קטוע ח"ח פ"ח
פ"ח סעיף ח'
[ועי' סוף ד"ה טו.
ר"ס ערס]
כה ב מיי פ"ח טוע' ע'
ס' סעיף ג'
כז ג טוע' ע' סעיף ח'
כז ג טוע' ע' סעיף ח'

ר"מ
[מ"י סוף ע"ס]

כז ד מיי פ"ח מלכות
לולב סוכה ח סמך
ענין מד קטוע ח"ח פ"ח
ס' סעיף ח'
כח ח מיי וסמך ע'
טוע' ח"ח פ"ח
כח ט מיי פ"ח סוכה
כח ט טוע' ע' סעיף ח'
כ"ג
ל"ח מיי ע"ס פ"ח
לכ"ג ב טוע' ע' סעיף ח'
כ"ג

ל"ח מיי ע"ס פ"ח
לכ"ג ב טוע' ע' סעיף ח'

ל"ח מיי ע"ס פ"ח
לכ"ג ב טוע' ע' סעיף ח'

ל"ח מיי ע"ס פ"ח
לכ"ג ב טוע' ע' סעיף ח'

ל"ח מיי ע"ס פ"ח
לכ"ג ב טוע' ע' סעיף ח'

ל"ח מיי ע"ס פ"ח
לכ"ג ב טוע' ע' סעיף ח'

ל"ח מיי ע"ס פ"ח
לכ"ג ב טוע' ע' סעיף ח'

ל"ח מיי ע"ס פ"ח
לכ"ג ב טוע' ע' סעיף ח'

ל"ח מיי ע"ס פ"ח
לכ"ג ב טוע' ע' סעיף ח'

ל"ח מיי ע"ס פ"ח
לכ"ג ב טוע' ע' סעיף ח'

ל"ח מיי ע"ס פ"ח
לכ"ג ב טוע' ע' סעיף ח'

ל"ח מיי ע"ס פ"ח
לכ"ג ב טוע' ע' סעיף ח'

ל"ח מיי ע"ס פ"ח
לכ"ג ב טוע' ע' סעיף ח'

ל"ח מיי ע"ס פ"ח
לכ"ג ב טוע' ע' סעיף ח'

ל"ח מיי ע"ס פ"ח
לכ"ג ב טוע' ע' סעיף ח'

ל"ח מיי ע"ס פ"ח
לכ"ג ב טוע' ע' סעיף ח'

ל"ח מיי ע"ס פ"ח
לכ"ג ב טוע' ע' סעיף ח'

ל"ח מיי ע"ס פ"ח
לכ"ג ב טוע' ע' סעיף ח'

שדרו על לולב זרייתו דפי' המפלת (גמ' דף טו' וס' מסייעת
ליה לרי' פרק דתי' אושעיא זעירא דמן חכרייא חמשה
שיעורן טפח וקא חשיב שדרו על לולב ושמואל לא חייס, לולב חמשה
זי ר' חייא ורבי אושעיא*: **צ"א** מן שלשה להדס והשאר ללולב.

ואיכא דרמי ליה מירמא תנן ציני הר הברול

בשרא והתניא פסולת אימר אביי לא קשיא

כאן שראשו של זה מניע לצד עיקרו של זה

זה אמר רבי מריון אמר ר' יהושע בן לוי

ואמר ר' ליה תני רבה בר מרי משום רבן

יוחנן בן זבאי ושתי חמרות יש בניא בן הנם

ועולה ענין מביניהם וזהו ששנינו ציני הר

הברול כשרות וזו היא פסחה של גיהנום

לולב שיש בו שלשה טפחים: אמר רב

יהודה אמר שמואל שיעור הדס וערבה

שלשה ולולב ארבעה כדי שיהא לולב יוצא

מן ההדס מפתח רבי פרק אמר רבי יוחנן

שיעורו של לולב צריך שיצא מן ההדס מפתח

תנן לולב שיש בו ג' טפחים כדי לנענע בו

בשרא אימא זכרי לנענע בו בשרא זכרי כראית

ליה זכרי כראית ליה תא שמע שיעור הדס

וערבה שלשה ולולב ארבעה מאי לאו

בהו עילין לא ללוב מעילין ופנא שיעור הדס

וערבה שלשה ולולב ארבעה ר' מרפא אומר

באמה בת המשה טפחים אמר רבא שרא

ליה מיה לר' מרפא השתא עבות שלשה

לא משכחין בת המשה מביעי' אמר רב

אמר אמר אמה בת ששה טפחים עשה אותה

בת המשה צ"א בזהו שלשה להדס והשאר

ללולב כמה יהו לר' תלמא ותלמא חומשי

קשיא דשמואל ארבעה טפחים אמר רב

יהודה אמר שמואל שיעור הדס וערבה

שלשה ורבא אמר רב הונא אמר שמואל

הלכה כרבי מרפא: לא דק אמר דאמרין

לא דק לחומרא לקולא מ' אמרין לא דק

אמר רבא אמר אמה בת המשה טפחים

עשה אותה ששה צ"א מן שלשה להדס

והשאר ללולב כמה יהו לר' תרי ופנא סוף

סוף קשיא דשמואל ארבעה טפחים אמר רב

הלכה כרבי מרפא: מתני' הדס הגזול

הדייבט פסול של אשרה ושל עיר הנדחת

פסול נקטם ראשו נפרצו עליו 'או שהיו

ענביו מרובות מעליו פסול ואם מיעטם כשר

ואין מבעטין ביה: גמ' תנו רבנן ענין עין

עבות שיענפיו חופין את עצו ואי זה הוא

היו אומר זה המסומן וזהו ענין עבות

ולאיכא דלובא בעינן ענפיו חופין את עצו וליכא דלובא הידרוף: אמר אביי

דרביה דרבי נועם וליכא רבא אמר מהכא האמת והשלום אהבו תנו

רבנן קלוע כמין קליעה והומה לשלשלת זהו הדס רבי אליעזר בן

יעקב אומר ענף עץ עבות עץ שמעם עצו ופריו שזה הוא אומר זה הדס

ואיכא דרמי ליה מירמא. למתני' זכרייא וזבד רמיא דידה אמתר
דלביי לטעייהו: שפי' חמרות. שני דקלים: גזל בן גבס. סמך
לירושלים: שיהא לולב יוצא למעלה מן ההדס. כסם שהוא גבוה
למטה מן העלים ארוכים למעלה לאחר שגלתה
(גמ' ט' ע"ג) שדרו. גמ' ט' ע"ג) שדרו. גמ' ט' ע"ג) שדרו.

תורה אור הסדרה שאין עוד ענין דבוקין ועילין
טו: אימא זכרי וזבד לנענע. ומה שז"ל

למעלה מן ההדס הוא המעטע: למר
קלוי' ליה ב'. לשמואל טפח עם
עליו ולר' יוחנן טפח שדרה: מר

לר' זבדי עליו. וזוהי דר' יוחנן:
באמה בת חמשה. ק"ל סלקא דעתיה

דהכי קלמר לר' ליהוה הדס וערבה
אמה בת חמשה טפחים: שאל ליה

מר. ימחול לו רבטו כלומר לר' זבדי
הוא לבקש מחילה על דבריו: עבוס

שאלה ליה משפתי. שלשה טפחים
אין לוי יסולן למלא שיהא עבות

כראוי קלוע כמין קליעה והומה
לשפיר כולקמן ורוב הארוכין הדס

שוקה' הס והוא אומר לנו באמה
בת חמשה ומצרי' על שר'ל: כי

אמא רב רימ'. פרשה לר' טרפון
ואמר דהא דר' טרפון חומרת ופנא

היא דלויא נמי שלשה קלמר אלא
שמעבר בטפחים גדולים וה"ק ליה

למאן קמא טפחים האלו יהו גדולים
שהו חמשה מן ממלאין אמה זיטות

שקו' טפחים זיטות: אמה בת
ששה. חסוך בטפחים גדולים ועשה

הימנה חמשה חלקים ובהן תשבר
שלשה להדס וענפיו יוצר ללולב והשאר

ללולב. רביע שהפסח ללולב היא
בטפח גדול כאלו: כמה הו' לר'.

להדס וערבה תלמא טפחים זיטות
והי' חומשי: לא דק. שמואל

בשיעוריה וקטן שלשה: אמה בת
חמשה טפחים. זיטות חסוך אותה

לששה חלקים בטפחים קטנים ובהן
שיעור שלשה להדס וארבעה ללולב

דב' טרפון ופנא והכי משמע מלמיה
בכרייתא דקלמר ליה למאן קמא

אזין שלשה טפחים שאלו משענין
בהן וסמך שלשה טפחים ח'י אמה

הן טפחים הללו קטנים יהיו ולא יהו
אלא ח'י אמה באמה בת חמשה: לא

דק. שמואל בשיעוריה שלשה דמי
בדמי ופנא כר' טרפון: מתני'

נפרע עליו. נשרו: ענביו. פרי
עבו שדומה לענב: גמ' ענף עץ

עבוס. שבונו ענף שהעץ מוחפף
בעליו ע"י שהן עשויין בקליפה עשויין

כז וזכובין על אפי'ן: ואימא וימא.
כולו עליו ארוכים וטופים ומתוך שהן

מרוזין מכסין את העץ: בעיני עבות.
מעשה שטרסיה שיהו מורכבין זה על

זה וזבד. עץ ערמון קטני' לר' יוחנן
קלוע יתא אבל אין עליו רטופין לכסותו

כל עלו: בירדוף. כמין קליעה עשויין
עליו: דרבי טעם. והאי מברז כרין

את הדיים קלוי' סמך עליו וזהו
עשויין חדין כמחט: האמת והשלום

אבס. וזה אינו לא אמת ולא שלום
שהוא עשוי לנס האמת: תלמא תלמא

ימחול ענין בן אדם. שלשה ענין בן אדם
ואזין מתוך עין אדם: מרי וחד.

פירוש י"ט

גמ' טו.
לעיל כ"ט:

פסח ט"ז

גמ' טו.

גמ' טו.

גמ' טו.

גמ' טו.

גמ' טו.

גמ' טו.

גמ' טו.

גמ' טו.

גמ' טו.

גמ' טו.

גמ' טו.

גמ' טו.

גמ' טו.

גמ' טו.

גמ' טו.

גמ' טו.

גמ' טו.

גמ' טו.

גמ' טו.

גמ' טו.

גמ' טו.

גמ' טו.